

Titel: Udrag fra Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-sfv-kom-shoot-sfv-124.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Socrates, bedrage et Menneske ind i det Sande** : Hvis der refereres til bestemte steder i Platons dialoger, er de ikke identificeret. Sml. fx følgende passage i kap. 2, pkt. 1, i anden dels første afsnit i *Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift* (15,20): »Man kan distingvere mellem den væsentlige og den tilfældige Hemmelighed. Det er f. Ex. en tilfældig Hemmelighed, hvad der er blevet sagt i et Geheime-Statsraad [den enevældige konges 'hemmelige' statsråd], saa længe det endnu ikke er bekendt; thi Udsagnet selv vil kunne forstaaes ligefrem, saasnart det bliver bekendt. Det er en tilfældig Hemmelighed, at Ingen veed, hvad der skeer om et Aar; thi naar det er skeet, vil det lade sig forstaae ligefrem. Naar Socrates [12,13] derimod ved sin Dæmon isolerede sig fra ethvert Forhold [jf. *Sokrates Forsvarstale*, 30d (12,13)] og f. Ex. posito [antaget] antog, at saaledes maatte Enhver gjøre, saa vilde en saadan Anskuelse af Livet væsentligen blive en Hemmelighed eller en væsentlig Hemmelighed, thi den lod sig ikke ligefrem meddele, det Høieste han formaaede var kunstnerisk majeutisk at hjælpe negativt en Anden til det Samme. Alt det Subjektive, der ved sin dialektiske Inderlighed unddrager sig den ligefremme Yttringsform, er en væsentlig Hemmelighed.« *SKS* 7, 80,1-13. Med 'majeutisk' (af gr. (maieúesthai), at forløse (en fødende)) hentydes til Sokrates' jordemoderkunst (12,13), som består i ved samtale at forløse en anden, der i forvejen er svanger med en viden. Se fx Platons dialog *Theaitetos*, 148e - 151d, jf. *Platonis opera*, udg. af Fr. Ast (12,13) bd. 2, 1820, s. 22-31 (*Platons Skrifter* bd. 6, s. 102-106).

I trykt udgave: Bind 16 side 35 linje 15